

ה' בתמוז תשע"ה
22 ביוני 2015

לכבוד
מר יואב קיש, חבר כנסת
מפלגת הליכוד
כנסת ישראל

נכבדי,

הנדון: הצעת חוק לתיקון נושא המזונות לילדים

א. אקדמות מילון

1. הח"מ מתכבדת להניח בפניך הצעת חוק זכות הילד לתמיכה כלכלית, התשע"ה-2015 ו- הצעת חוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) (תיקון-זכות הילד לתמיכה כלכלית), התשע"ה-2015; שתי הצעות מהוות חלופות זו לזו, לתיקון נושא מזונות הילדים, המשתלמים בעת גירושין, אשר יסודותיו הונחו ב"דוח הוועדה לבחינת נושא מזונות הילדים בישראל" בשנת 2012 (להלן – "ועדת שיפמן"). מטרת הצעות החוק – חלוקת האחריות ההורית והכלכלית באופן שווה בין שני ההורים.
[לשם הנוחות, שתי הצעות תיקראנה – "החוק המוצע"].

2. החוק המוצע עניינו בהטלת אחריות כלכלית והורית שווה של ההורים לילדיהם המשותפים, ובכך מהווה מהפכה חקיקתית בתחום דיני המשפחה, שאין ספיקא, שמקומה יהיה בדפי ההיסטוריה; וחשוב מכך – החוק המוצע הינו כורח המציאות נוכח העוולות הנוראיות המתרחשות בתחום דיני המשפחה, שעניינו בדיני נפשות; תרומתו, בראש ובראשונה, לטובת ילדי ישראל, אך גם לתיקון תופעות חברתיות חמורות המתרחשות בחברתנו נוכח העיוות החקיקתי הקיים בנושא דיני המשפחה בישראל.

3. יובהר ויודגש: החוק המוצע הולך יד ביד עם הצעת חוק הורים וילדיהם, התשע"ה-2014, במסגרתו יושמו המלצותיה של "הוועדה לבחינת ההיבטים המשפטיים של האחריות ההורית בגירושין" (להלן – "הצ"ח חוק הורים וילדיהם"). יישומם של שני החוקים, יביא לכך שהאחריות הטיפולית והכלכלית בילדים תחול עקרונית בשווה על שני ההורים.

4. הח"מ עורכת דין פעילה כשני עשורים, ורואה בכלי עריכת הדין ככלי להובלת שינויים חברתיים, ובעיקר בנושא הקרוב ללבה - השוויון המגדרי. במסגרת פעילות רבת השנים, התמידה הח"מ בתרומתה לקהילה ולמניעת פגיעה בזכויות האזרח ללא הפליה מסוג מין, דת, לאום, מעמד, צבע, שפה ועוד. בנוסף, הח"מ הייתה שותפה לכתיבה והובלה של הצעות חוק ותיקוני חקיקה בנושאים שונים.

במסגרת פעילותה החברתית התוודעה הח"מ דרך תנועות, קבוצות וארגונים רבים, ובהן תנועת אי זה אבא, למצוקה הקשה של הגברים במדינת ישראל, מצוקה המגעת עד אובדנות. מאות מקרים של אבות מתאבדים בשנה, בעיקר עקב הכאוס הקיים בתחום דיני המשפחה, המתחולל בעקבות המשך החלת הדין האישי - הדתי המסורתי.

5. המצב הנוהג בישראל בנושא מזונות הילדים מעורר קשיים ומחלוקות רבות, שעיקריהם חוסר אחידות בפסיקת מזונות הילדים נוכח תחולת דינים שונים על ההורים, חוסר אחידות משמעותית בגובה המזונות שנפסקים על-ידי שופטים שונים ובערכאות שונות, חוסר השוויון בנטל חובת המזונות בין ההורים, ההשפעות השליליות שיש לכך שמזונות הילדים הם "קלף מיקוח" בהתדיינות בין ההורים במהלך הגירושין, ולאחר

הגירושין הקשיים בגבייתם וחילוקי הדעות המתגלעים; כל אלו מחייבים הסדר המשפטי השונה מזה הנוהג במזונות הילדים.

6. נניח אקסיומה ברורה – מצבם הכלכלי של שני ההורים משליך, במישרין או בעקיפין, על הילד. לכן, טובת הילד עצמו מושפעת מן השאלה מי מהוריו נושא במזונותיו ובאיזה היקף. טובת הילד עצמו מחייבת שהוא יזכה לתנאים כלכליים משפחתיים דומים הן כשהוא שוהה אצל אביו והן כשהוא שוהה אצל אמו.

7. נוכח הכאוס המשפטי והחברתי המתחולל, נניח אקסיומה נוספת - מימוש אחריות ההורים לתשלום המזונות לילד, שומא לעשותו באמצעות קביעת מודל אחיד, על מנת להשיג אחידות בפסיקת המזונות וחלוקתם בין ההורים באופן שוויוני, ללא הפליה מגדרית, וללא הפליה משום סוג שהוא, לרבות; גזע, צבע, מין, שפה, דת, מוצא לאומי, אתני או חברתי, רכוש, נכות, לידה או מעמד אחר, בין אם של הילד ובין אם של הוריו או אפוטרופסו החוקי.

צא ולמד: אקסיומה זו אומצה ברחבי מדינות רבות בעולם, ומיושמת מזה שנים רבות בהצלחה באותן מדינות.

8. בעשור האחרון אנו עדים למגמות חדשות בדיני משפחה, בנסיגון לתקן את האפליה בתוך התא המשפחתי לעניין שוויון בזכויות ובחובות של האב והאם כלפי ילדיהם: בדיני מזונות ילדים ובדיני החזקת ילדים. נושבות רוחות חדשות מזה תקופה ארוכה בבתי המשפט לענייני משפחה, הגוף השיפוטי האמון על דיני משפחה, ואלו נדרשים לפתרונות יצירתיים במטרה להוביל לשוויון המירבי האפשרי בנשיאה בעול דמי המזונות.

9. מגמות אלה מתחייבות נוכח התמורות הרבות שחלו בהקשר לשוויון המגדרי, בכלל, והשינויים שחלו בתא המשפחתי המסורתי בעידן המודרני, בפרט; ולרבות אך לא רק, יציאת נשים לשוק העבודה והגדלת מקורות ההכנסה, מחד, והרתמות הגברים לגידולם וחינוכם של הילדים באופן פעיל יותר, מאידך. לכך יש להוסיף את התהליך שהתעורר על רקע אימוץ עקרונות היסוד של אמנת האו"ם בדבר זכויות הילד, 1989. כמובן, שכל אלו העמיקו את הפערים ואת הכאוס המתחולל, שתוצריו חוסר שוויון בשני פרמטרים עיקריים: האחד, החזקת הילדים, והשני מזונות הילדים. במצב דברים זה, החוק המוצע מתחייב לאור האחריות ההורית השווה לה אנו עדים, ומכורח כך האחריות הכלכלית השווה המתחייבת.

10. ברי, כי השינוי המתבקש תרומתו בנוסף לצמצום מירבי של המחלוקות המתגלעות בין ההורים סביב נושא זה, המובילות לתופעות חמורות בחברתנו, לרבות תלונות השווא במשפחה, אבות בעל כורחם, ניכור הורי, אי-קיום הסדרי שהייה ועוד.

11. בנסיבות אלה, סבורה הח"מ כי במסגרת החוק המוצע נכון יהיה לטפל במספר נושאים עקרוניים, שאינם נוגעים במישרין לתשלום המזונות: (א) תלונות השווא; (ב) אבות בעל כורחם; (ג) ניכור הורי ואי-קיום הסדרי שהייה; ובקליפת האגוז: -

"תלונות השווא" – מונח הכולל מגוון תלונות ובקשות המוגשות על ידי אחד ההורים ו/או הילד, לרבות תלונה במשטרה ו/או מסירת מידע כוזב לרשויות הרווחה ו/או הגשת בקשה לצו הגנה או צו הטרדה מאיימת או צו להרחקת הורה מילדו, אם במהלך החיים המשותפים כתא משפחתי או בעת הליכי הגירושין. תלונת השווא הפכה אמצעי לחימה טקטי של ההורה המעוניין לפגוע בהורה השני, וזאת כחלק מהאסטרטגיה בניהול הליך הגירושין. אין ספיקא שהגשת תלונת שווא מפרה ברגל גסה את האיזון שבין ההורים ומנוגדת להנחות היסוד שבהגדרת ומטרת ההורות המשותפת. מטרתו של סעיף זה, אינה באה להרתיע צד ו/או למנוע ממנו הגשת תלונה אם נשקפת סכנה לחייו ו/או פגיעה נפשית.

"אבות בעל כורחם" (גנבת זרע) – מגפה חברתית הפוקדת אותנו מזה עשרות שנים, במהלכן נעשו נסיונות להגיש הצעות חוק, לרבות "חוק לתיקון דיני המשפחה (מספר 8-גניבת זרע), התשנ"א-1991 (שלושה עשר חברי כנסת בראשותו של פרופ' דוד ליבאי), והצעת החוק לתיקון דיני המשפחה (תיקון-קבלת זרע במרמה), התשנ"ז-

1996; אלא מאי, המחוקק החליט שלא להתמודד עם המגיפה ועוצם עיניו מול אינספור ילדים אשר נולדים כל שנה למציאות קשה זו.

"ניכור הורי ואי-קיום הסדרי שהייה" – מגפה חברתית נרחבת ביותר, אשר הובילה ללא מעט מקרי אובדנות של אבות, שאינה מטופלת כדבעי על ידי בתי המשפט, ולפיכך יש לעגנה בהוראות דין מפורשות, באמצעות מנעד כלים ברורים ומפורשים כנגד ההורה המפר/המסית.

12. זאת ועוד: השלמת מלאכת השגת המטרה בדמותה של האחריות ההורית והכלכלית השווה בכלל היבטי דיני המשפחה, עלינו להידרש לתיקונם המלא של שורה של נושאים נוספים, לרבות אך לא רק, נושא **תלונות השוא**; נושא **אגרות משפט** הנועלות את שערי בתי המשפט בפני בני אדם שנגרם להם עוול עצום, אולם ידם אינה משגת לשלם את האגרה; נושא **הביקורת על הגוף השיפוטי** אשר יושב לדין בדלתיים סגורות ועוד. כמובן, שהח"מ תעמוד לרשותך גם בנושאים אלו.

ב. מטרת החוק המוצע

13. כאמור, מטרתו של החוק המוצע הינו חלוקת אחריות הורית ותמיכה כלכלית שווה בין שני ההורים.

14. ברי, כי בחוק המוצע טמון אינטרס מובהק של המדינה - הן לאור **התועלת הגלומה בכך למדינה** בפתרון כאוס המתחולל בקרביה שנים רבות מידי בנושא דיני המשפחה, באופן ששכחותן של התופעות הקשות במדינה, לרבות תלונות שווא, אלימות פיזית, נפשית וכלכלית, תפחת באופן משמעותי; שיעור האימהות שתצאנה להשתכר לפרנסתן יעלה, שכן חייבות בכלכלת ילדיהן באופן שווה; שיעור האמהות שיזקקו לתמיכת המדינה ולאבטחת תשלום מזונות יפחת; והן והחשוב מכל – **התועלת לילדי ישראל** אשר יזכו להנות מפירות של הורות שוויונית, על כל הנלווה לכך.

15. בשנים האחרונות, אנו עדים למגמות חדשות בדיני משפחה, בנסיון לתקן את האפליה בתוך התא המשפחתי לעניין שוויון בזכויות ובחובות של האב והאם כלפי ילדיהם: בדיני מזונות ילדים ובדיני החזקת ילדים. מגמות אלה מתחייבות נוכח התמורות הרבות שחלו בהקשר לשוויון המגדרי, בכלל, והשינויים שחלו בתא המשפחתי המסורתי בעידן המודרני, בפרט, לרבות אך לא רק, יציאת נשים לשוק העבודה והגדלת מקורות ההכנסה, מחד, ונטילת חלק פעיל יותר של הגברים בגידול הילדים ושותפות בחינוכם, מאידך.

16. השינויים המוצעים בהצעת החוק נשענים על יסודות חקיקתיים ופסיקתיים יציבים. כך, עיקרון השוויון - עיקרון על-חוקתי, המחייב שוויון לכל, ללא הבדל דת, מין וגזע, כולל, כמובן, את שוויון המיניים. בתיקון לחוק שיווי זכויות האשה (2000), הוסיפה הכנסת סעיף מטרה, בזו הלשון: "חוק זה מטרתו לקבוע עקרונות להבטחת שוויון מלא בין האשה לבין האיש, ברוח העקרונות שבהכרזה להקמת מדינת ישראל".

17. כבוד השופט אהרון ברק, נשיא בית המשפט העליון בדימוס, עמד על מרכזיותה של המשפחה בסדר החברתי בישראל, וכלשונו: "המשפחה הינה יחידה חוקתית"; "...לפרט זכות חוקתית להקים יחידה משפחתית, לקיים אותה, ולמנוע פגיעה בה. זהו חלק מכבוד האדם של כל פרט. זהו חלק מחירותו של כל פרט. זהו חלק מפרטיותו של כל פרט. כל אלה זוכים בישראל להכרה חוקתית... אכן, תא המשפחה מוכר חוקתית. לבני הזוג זכות חוקתית להשתייך לתא זה. קיומו מהווה ערך חוקתי שהמדינה מגינה עליו ונמנעת מלפגוע בו. הכרה זו תואם[מת] את ערכיה של מדינת ישראל הן כמדינה היהודית והן כמדינה דמוקרטית"; "בתוך התא המשפחתי, יש לקיים את עקרון השוויון, שוויון בזכויות וחובות".

18. כיום, הדיון הציבורי וחקיקת הכנסת עוסקים בעיקר בתיקון ההפליה לרעת המגדר הנשי, אך מן הראוי לבחון את יישום עקרון השוויון בכל התחומים בדיני משפחה. אולם, במסגרת החוק המוצע נצטמצם לתיקוני האפליה בתוך התא המשפחתי, לעניין שוויון בזכויות ובחובות של האב והאם כלפי ילדיהם: בדיני מזונות ילדים ובדיני החזקת ילדים.

ג. המצב המשפטי זהיום

19. על-פי חוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט - 1959 (להלן - "חוק המזונות") "אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו...לפי הוראות הדין האישי החל עליו והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה" (סעיף 3(א)).

צא ולמד: הורים יהודים חייבים במזונות לילדיהם, על-פי הדין האישי - הדתי, המושתת על חוסר שוויון מגדרי מובהק.

20. בנסיבות אלה, הכנסת במגמה לתקן את הפליית האב, כבר בשנת 1981 חוקקה תיקון לחוק המזונות: "3.א.אביו ואמו של קטין חייבים במזונותיו". לאמור: בלי להתחשב בעובדה בידי מי מוחזק הקטין, יחולו המזונות על הוריו בשיעור יחסי להכנסותיהם מכל מקור שהוא. תיקון המבטא עיקרון צודק של שוויון יחסי. אלא מאי, נפלה שגגה טכנית בתיקון אשר יצרה אבסורדוס ובעקבותיו מחלוקת בין משפטנים באשר לתחלת הסעיף לגבי הורים יהודים, שהובילה להימשכותו של המצב טרם התיקון.

21. אין תימה, כי בתי המשפט בנסיון להתמודד עם התחושה הקשה כי פסיקה על-פי הדין האישי כפשוטו גורמת עוול למגדר הגברי ולקטינים עצמם, ובמטרה להתקרב כמה שניתן לשיוויון המירבי האפשרי נקטו בפתרונות מתוחכמים, יצירתיים ואף מאלפים, הן בהיבט הכלכלי, והן בהיבט של משמורת והסדרי שהייה. תחילה, באמצעות הרחבה של ה"צרכים הנוספים", הנעשית במגמה לקדם את שוויון החובות של האב והאם. מבחן הצרכים הנוספים, להבדיל מהצרכים ההכרחיים, הוא קשה ליישום מחוסר הגדרה ברורה מה היקף הצרכים הבסיסיים. בנוסף, חלוקת נטל המזונות במעגל של דין צדקה נעשית לפי יחס ההכנסות הפנויות של שני ההורים. בהמשך, בתי המשפט אף נדרשו ליצירתיות מוגברת בנושא משמורת משותפת, דוגמת: תמ"ש 49165-10-10, תמ"ש 16785-09-12, תמ"ש 4375-05-13 ועמ"ש 1180-05-14, וכן ברבים נוספים.

22. ברי ונהיר, כי הפתרונות היצירתיים הללו וההחלטות השיפוטיות תחת הדין החל כיום, יצרו חוסר אחידות בפסיקה, כל שופט כראות עיניו יפסוק. דה-פקטו השינוי הנדרש בעקבות המציאות החדשה לא התרחש, והמציאות נותרה שמחד, הגברים אינם זכאים להורות שיויונית, אך "זכאים" למלוא הנטל הטמון בהורות הכלכלית, מאידך. מצב קיצוני זה אף הוביל למערכת יחסים מורכבת ביותר בין המגדרים, שהגיע למחוזות של אי תשלום מזונות, תלונות שווא ותופעות חמורות כגון דא.

23. אם בכך לא סגי, חוסר השיוויון גרם למגדר הגברי לכרוע תחת הנטל הכלכלי, עד שרבים מהם הגיעו להליכי פשיטת רגל, וזאת בלא שהם נהנים מפירותיו - ילדיהם - של מלוא הנטל הכלכלי.

24. האבסורדוס: בעוד שבמדינת ישראל המצהירה על עצמה כמדינה נאורה חלים דינים דתיים מימי ימימה, בחינת הנושא ברחבי העולם, העלתה תמונה שונה לחלוטין מזו הקיימת במדינת ישראל. ברחבי מדינות אירופה, ארה"ב, קנדה ואוסטרליה נהוגות נוסחאות ברורות, ידועות מראש, לחישוב דמי המזונות, כאשר המשותף לכולן – שיויון באחריות ההורית לתמיכה כלכלית של שני ההורים לילדיהם.

ד. דוח ועדת שיפמן

25. הצורך בבחינה מחודשת של דיני מזונות הילדים התעורר על רקע המציאות המתוארת לעיל ותהליך מתמשך של אימוץ עקרונות היסוד של אמנת האו"ם בדבר זכויות הילד, 1989 וקליטתם במשפט הישראלי. במצב דברים זה מונתה ועדת שיפמן, הועדה לבחינת נושא מזונות הילדים בישראל. מטרת הועדה היתה לעגן את זכויות הילד, לפי סעיף 27 לאמנה, לתמיכה כלכלית מהוריו, ואחריות המדינה למימוש זכותו. **ביום 20 בספטמבר 2012** פרסמה ועדת שיפמן את "דוח הועדה לבחינת נושא מזונות הילדים בישראל".

26. נקודת המוצא של הדוח הוא באחריותה של המדינה להבטיח שהורים ימלאו את אחריותם ההורית לתמיכה כלכלית בילדיהם. בחובה זו נושאים, עקרונית, שני ההורים שווה בשווה. האבחנות בדינים האישיים בין ילדים

שונים, בין אב לאם, ובין גילאים שונים, הומרו בנוסחה קבועה ושווה החלה על כל בני הדתות, ואשר ניתנת, בדרך כלל, להפעלה פשוטה ונוחה ללא צורך בריבוי התדיינות, ממנה סובלים בראש ובראשונה הילדים עצמם.

27. בכך הלכה ועדת שיפמן בעקבות מדינות אחרות, ובראשן אוסטרליה. הנוסחה שאותה גיבשה הועדה נשענת, בראש ובראשונה, על הכנסתם של שני ההורים ועל ימי הטיפול שכל אחד מהם מקדיש לילד, ובעקבות הדין וחשבון של ועדת שניט. המסקנה המשותפת, של שתי הוועדות היא, שהאחריות הטיפולית והכלכלית בילדים מן הדין שתחול עקרונית בשווה על שני ההורים, אף אם אינה מתחלקת ביניהם למעשה בשווה, ויש לזנוח את התפיסה המגדרית על פיה גידולם של ילדים מוטל על נשים וכלכלתם מוטלת על גברים.

28. מלבד ההיבט הבין-לאומי של קיום מחויבות המדינה ליישום האמנה, המצב הנוהג בישראל בנושא מזונות הילדים מעורר קשיים רבים, כמפורט בהרחבה לעיל. נתונים אלה מלמדים כי, מעבר לקשיים התיאורטיים שעולים מן המבנה הנוכחי של דיני מזונות הילדים, מדובר גם במערכת לא יעילה, אשר איננה משכילה לאכוף את מילוי החובות ההוריות ומטילה על כתפי הציבור, באמצעות הביטוח הלאומי, את הנטל הכלכלי של התמיכה בילדים במקום שההורה החייב יישא בה.

29. במחקרים שנערכו לגבי מדינות אירופה התברר, כי השיפור בהליכי קביעת התמיכה הכלכלית בילדים על יסוד נוסחאות ידועות ושקופות, לצד ייעול הליכי הגבייה הנלווים, הגבירו את נכונות ההורים למלא את חובותיהם והביאו להפחתת הנטל המוטל על כתפי המדינה, כתוצאה משיעורי הגבייה הנמוכים לפני כן.

ה. המודל הכלכלי של הצעת החוק

30. לאור עקרונות אלה, טיוטת הצעת החוק שגיבשה ועדת שיפמן מתבססת, בעיקרה, על המודל האוסטרלי, שביסודו ההנחה שאחוז קבוע מהכנסתם המשותפת של ההורים מוקצה לצרכי ילדיהם. תפיסה זו, נתמכת בנתונים סטטיסטיים אשר מצביעים על קשר מובהק בין רמת ההכנסה לעלויות גידול הילדים. עם זאת, מצאה הועדה לנכון לסטות מן המודל האוסטרלי בכמה עניינים על מנת להתאימו למציאות במדינתנו.

31. לדעת ועדת שיפמן, נסיון זה נותן בסיס מספק מבחינה אובייקטיבית לקביעת נוסחה לחישוב הוצאות הילד עבור כל הורה על פי מכפלה של שיעור התמיכה הכלכלית לה זכאי ילד מהוריו, בחלקו באחוזים של הורה בהכנסות של ההורים יחד פחות חלקו באחוזים בימי ההורות שהוא מטפל בילד, גם בישראל.

32. דע עקא, הח"מ סבורה כי יש מקום, בנושאים מסוימים לסטות מהמלצות ועדת שיפמן או להוסיף על המלצותיה, ואלו העיקריות אשר חלקן טופל במסגרת החוק המוצע:

סטייה מהמלצות

32.1. בנושא חישוב "אחוז הוצאות הילד" קיים חסר בהתייחסות להורה המטפל בילד עד ארבעה ימי הורות.

32.2. בנושא חישוב הכנסת ההורים התחשיב לפי הכנסה חודשית ברוטו; ולא נטו, כנדרש.

32.3. הנוסחה מתיימרת לקבוע מדד אובייקטיבי לעלות הילדים, בהתאם להכנסת משק הבית המאוחד, משק בית שלא חל בו פירוד; עלות הילדים והוצאות כל הורה בנפרד גבוהות יותר אצל הורים בפירוד.

32.4. בנושא קביעת רף הגיל לעניין "דמי הטיפול" על גיל 12; על-פי ההלכה הפסוקה הרף עומד על גיל 8.

32.5. קיים חסר בהתייחסות בנוסחה באופן מפורש ל"הוצאות טיפוליות".

תוספות להמלצות

32.6. נושא "תלונות השווא" – חיוב ההורה שהפר את הסכם ההורות או את הסדר ההורות בקנס ו/או פיצוי כספי בדמות הקטנת שיעור התמיכה הכלכלית עד ביטולו במקרים קיצוניים, זאת בנוסף לסעדים המפורטים שם.

32.7. נושא "אבות בעל כורחם (גנבת זרע)" – הטלת שיעור תמיכה גבוה יותר על האם מהרגיל, מתוך הרציונל שאין היא שונה מזו הנוטלת זרע בבנק הזרע ואיננה זכאית לדמי מזונות.

32.8. נושא "ניכור הורי ואי-קיום הסדרי שהייה" – בנוסף לסנקציות הקיימות, הפחתת שיעור התמיכה הכלכלית עד ביטולו במקרים קיצוניים.

1. במקום סיכום

33. אין ספיקא, כי התיקון החקיקתי המוצע, בשילוב הצ"ח חוק הורים וילדיהם, לא זו בלבד שמהווים מהפכה בתחום דיני המשפחה, אלא מקומם מובטח בדפי ההיסטוריה לאור תיקון עוולות נוראיות הנמשכות זמן רב מידי במדינת ישראל.

34. ודוק: המציאות דה-פקטו איננה בהלימה למצב דה-יורה; בתי משפט חותרים באמצעות פתרונות יצירתיים לתיקונו של חוסר השיוויון המגדרי והכאוס הנלווה לו, על מנת להגיע לתוצאות צודקות, שוויוניות והוגנות, חרף נוסח חוק המזונות, בכך יש ללמד שקיים צורך קונסטיטוציוני אמיתי בהתאמת החוק לערכים של שיוויון חברתי.

35. רוח השיוויון בהורות הנושבת בתיקון המוצע - הטלת אחריות כלכלית והורית שווה של שני ההורים לילדיהם המשותפים – תרומתה, בראש ובראשונה, לילדי מדינת ישראל, והמשכה בתיקון תופעות חברתיות חמורות המתרחשות בחברתנו נוכח העיוות החקיקתי הקיים בנושא דיני המשפחה בישראל.

הח"מ עומדת לרשותך בכל שאלה ו/או הבהרה, ככל שתידרשנה.

בכבוד רב ובברכה,

מירית ענתבי, עו"ד

העתקים: מר אמיר שיפרמן, ר' תנועת א' זה אבא
מר חיים בקיש